VERANDER JE LEVEN, VERANDER DE WERELD OM JE HEEN

actief

23e jaargang – nummer 10

WERKEN MET GOD
Het beste in de werkplaats

Muzikale bossen
Het geheim van de viool

De Goede Herder
Ik ben waardevol

Actief oktober 2022

Copyright © 2022 Actief - alle rechten voorbehouden.
De Bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Basisbijbel © 2013, tenzij anders wordt vermeld.
Website: activated.org
actiefonline.org
Redactie Ronan Keane
Vertaling door Maria Stenger

Avontuur met God

We spelen meerdere rollen in ons leven met benamingen die daar bij passen; we kunnen ouders zijn of kinderen, studenten, collega's, teamgenoten, echtgenoten, vrienden of wat je maar kunt bedenken. Daarmee wordt ons leven op een bepaalde manier belicht. Dat geldt ook voor God. Op veel plaatsen in de Bijbel wordt God beschreven met verschillende benamingen en titels, letterlijk honderden. De meest bekende zijn Koning (Psalm 95), Herder (Psalm 23), Geneesheer (Exodus 15), Verlener (Genesis 22) en Vader (Romeinen 8).

Deze overvloed aan namen en titels geven ons een idee van Zijn karakter. In de cultuur van Bijbelse tijden was een naam vooral een manier om de identiteit van iemand te beschrijven. De namen van God vertellen verschillende verhalen en geven inzicht in de gevarieerde facetten van Zijn persoonlijkheid.

Als Christenen streven we ernaar om meer zoals God te worden. De namen die we Hem geven helpen ons om met Hem vertrouwd te raken en Hem te begrijpen. Als je iemand begrijpt is dat vaak de sleutel tot het opbouwen van een sterke relatie met die persoon. En een sterke, intieme relatie is precies wat God met ons allemaal wil hebben. "Kom naar Mij als je moe bent," zegt Jezus. "Kom naar Mij als je gebogen gaat onder het gewicht van je problemen! Ik zal je rust geven. Doe wat Ik je zeg. Leer van Mij. Want Ik ben vriendelijk en geduldig en bescheiden. Daarom zul je bij Mij innerlijke rust vinden."[1]

Jezus nodigt ons allemaal uit. Het doet er niet toe waar we vandaan komen of wat we gedaan hebben, we kunnen allemaal onze lasten op Hem laden en "rust vinden." We kunnen Zijn Naam aanroepen en antwoorden ontvangen.[2] Daardoor kunnen we dichter naar Hem toe groeien om Hem beter te leren kennen.

1. Mattheüs 11:28–29
2. Zie Psalm 99:6.

De weg naar huis

Door Scott Montrose

Ik was aan het luisteren naar een lied van Frankie Miller, die zong: “A long way home” en terwijl ik luisterde, realiseerde ik me dat de woorden een persoonlijke betekenis voor me hadden.

O, het is een lange weg naar huis.
Alleen daar in de nacht
wanneer je alle liedjes al gezongen hebt
en je leven verder gaat.
Het is een lange weg naar huis.
Jij bent de enige
die kan voelen en begrijpt
hoe ver ik al gelopen heb
op mijn weg terug naar huis

Ik had dat lied al vaak gehoord, maar deze keer hoorde ik het op een andere manier. De weg naar huis ziet er echt heel lang uit wanneer

je beseft dat je de weg in je leven bent kwijtgeraakt, zoals met mij het geval was. Het begon met een enkele verkeerde beslissing, die naar een volgende fout leidde. Voordat ik het in de gaten had, zat ik in een neerwaartse spiraal en was ik terechtgekomen in de doornstruiken van egoïsme en trots. Wat was de afstand tussen God en mij opeens groot.

De eerste stap op de weg terug naar de armen van mijn Vader was, aan Hem en mijzelf toe te geven dat ik er een puinhoop van had gemaakt en ik Zijn hulp nodig had. De klok werd er niet door teruggedraaid en alles werd ook niet in een klap goedgemaakt; ik had nog een lange weg te gaan, maar het was een begin.
Toen kwam het volgende liedje. De schorre stem van Frankie zong “You’re the Star”.

Je gaf me hoop
toen alles verloren leek
en ik geen reden zag om nog iets te proberen.
Maar nu weet ik goed hoe ik lopen moet
want jij bent in mijn leven gekomen.
Jij bent de ster,
het stralende licht;
de zon die doorbreekt
na de storm.

Deze woorden had ik ook al tientallen malen gehoord, maar nu was het toch anders. Ze schenen speciaal voor mij te zijn geschreven. Gods liefde was de ster, het licht dat door mijn duisternis heen brak, mijn gids door de storm. Hij gaf me hoop toen ik nergens meer op hoopte, een doel toen ik uit de koers was geraakt en Hij gaf me de wil om verder te gaan.
En opeens leek de weg niet meer zo lang.

Jezus en Zacheüs

Door Peter Amsterdam

In het Evangelie van Lukas staat het verslag over de verrassende ontmoeting die Jezus had met Zacheüs, een Joodse man die hoofdontvanger was van de belastingen voor de Romeinse regering.

Jezus kwam Jericho binnen en liep door de stad. Daar woonde een man, Zacheüs genaamd. Hij was de voornaamste belastinginner in de streek en was er stinkend rijk door geworden.[1]

Belastinginners, tollenaars genoemd in de Bijbel, werden doorgaans veracht door de Joodse bevolking, niet alleen omdat zij belasting inden voor Rome maar omdat ze ook nog eens extra rekenden boven het vereiste bedrag, om zo hun eigen kosten te dekken en ook nog winst te maken. Soms huurden ze andere mensen in om de belasting voor hun te innen en daarom werden zij de

hoofdbelastinginners genoemd, wat ook het geval schijnt te zijn geweest bij Zacheüs.

Een schrijver legt het op deze manier uit: “Onder directe belastingen werd verstaan de persoonlijke belastingen die een burger verschuldigd was en een grondbelasting (op iemands oogst van dat jaar). Bovenop deze directe belastingen was er ook nog een reeks indirecte belastingen op alle artikelen die in een gebied werden gekocht of gehuurd.”[2]

De stad Jericho was een bekend tolpunt, aangezien er een hoop handelsreizigers tussen Judea en Perea doorheen kwamen, zodat het innen van belastingen dus een lucratief beroep was.
Dat was dus het beroep van Zacheüs. Toen hij hoorde dat Jezus in de buurt was wilde hij die man zelf wel eens zien. Hij had ongetwijfeld al het een en ander gehoord over de bediening van Jezus, wat hem motiveerde om er meer over te weten te komen. Maar dat lukte niet, want hij was klein en er waren te veel mensen.[3] De grote menigte maakte het hem onmogelijk om dichter bij Jezus te komen en met zijn kleine lichaam kon hij niet over de hoofden van de mensen heen kijken. Als hij Jezus wilde zien, moest hij er iets op vinden. Maar Zacheüs was heel vindingrijk en had al snel een plannetje klaar.

Hij liep hard voor de menigte uit en klom in een vijgenboom die op een plek stond waar Jezus voorbij zou komen. Dan zou hij vanuit zijn geheime plaats Jezus mooi kunnen zien.[4] Deze boomsoort lijkt een beetje op een eikenboom, alhoewel hij een kortere stam heeft en brede takken, zodat hij gemakkelijker te beklimmen is.

Op een volwassene die in een boom klom, werd waarschijnlijk vol minachting neergekeken; vooral iemand die een bepaalde reputatie had op te houden in de gemeenschap. Wat Zacheüs hier deed laat zien dat hij verschrikkelijk graag een glimp van Jezus wilde opvangen, en niet zomaar een beetje nieuwsgierig was.

Toen Jezus bij de boom kwam, keek Hij omhoog en zei tegen Zacheüs: “Zacheüs, kom vlug naar beneden. Want Ik moet vandaag bij jou op bezoek komen.”[5]
Niet alleen merkte Jezus hem op; Hij zei ook nog iets tegen hem. Er wordt niet bij verteld hoe Jezus de naam van Zacheüs wist. Misschien wist Hij het omdat Hij God was en nu eenmaal alles weet, net zoals bij Natanaël: “Toen Jezus Natanaël zag komen, zei Hij tegen hem: “Kijk, dit is nou een echte Israëliet: een werkelijk eerlijk en oprecht man.” Natanaël zei: “Waar kent U mij van?” Jezus antwoordde: “Nog voordat Filippus je haalde, zag Ik je al onder je vijgenboom zitten.”[6]
Wellicht hoorde Jezus andere mensen die over Zacheüs praatten met naam en toenaam, of misschien had Hij zelfs aan iemand gevraagd hoe die man in die boom daar heette.
Dat was wat voor Zacheüs… Jezus wilde bij hem thuis eten? Hij klom dus snel naar beneden en bracht Jezus vol opwinding en vreugde naar zijn huis. Maar de mensen vonden het maar niets. “Toen de mensen dat zagen, mopperden ze allemaal en zeiden: “Hij is bij een slecht mens op bezoek.”[7]
Ze begonnen te mopperen en te klagen. Door Zacheüs een “slecht mens” te noemen gaf de menigte duidelijk hun mening over belastinginners en uitten ze hun gevoelens over de manier waarop deze de mensen bij wie ze belasting inden, uitbuitten. Tegelijkertijd beschuldigden ze Jezus ook nog van het feit dat Hij zich met zondaars inliet.
Maar Zacheüs trok zich er niets van aan, ging staan en zei tegen de Heer Jezus: “Heer, ik ga de helft van alles wat ik heb aan de arme mensen geven. En als ik iemand te veel belasting heb laten betalen, betaal ik hem vier keer zoveel terug.” [8]
Zacheüs heeft het hier zowel over dat moment als over de toekomst; hij beloofde de helft van zijn bezittingen op dat moment aan de armen te geven, en in de toekomst viermaal zoveel terug

te betalen aan degenen tegen wie hij oneerlijk was geweest. De omgang van Zacheüs met Jezus veranderde de manier waarop hij met geld omging radicaal. In plaats van anderen te misbruiken wilde hij hen nu helpen en dienen.

De belofte van Zacheüs dat hij de helft van zijn bezittingen zou weggeven en iedereen die hij benadeeld had viermaal zoveel terug zou geven ging een heel stuk verder dan wat er normaal gesproken verwacht werd. In het Judaïsme werd het weggeven van 20 procent van iemands bezittingen als ontzettend gul beschouwd en als je meer gaf werd dat niet eens als verstandig gezien.

Als iemand schuldig bevonden werd aan het uitbuiten van een mede-Jood moest hij een extra 20 procent terugbetalen. Aan de belofte die Zacheüs toen deed was te zien dat hij veranderd was. Hij wist dat hij anderen had opgelicht en deed er alles aan om het goed te maken met degenen van wie hij gestolen had. Daardoor werd hij een voorbeeld van hoe je gul met geld moest omgaan.
Jezus zei tegen hem: “Vandaag is deze man gered, omdat ook hij een zoon van Abraham is. Want de Mensenzoon is gekomen om mensen die bij God weggelopen waren, te zoeken en te redden.” 9
Omdat Zacheüs zijn leven beterde werden hij en zijn huishouden

gered. In het boek Handelingen wordt vaak melding gemaakt van hele huishoudens die redding ontvangen.[10]

Zacheüs' status als belastinginner stond zijn toenadering tot God niet in de weg, ook die van zijn familie niet en omdat hij op de juiste manier reageerde op de boodschap van Jezus kregen zij ware redding.

Het doel van Jezus' aanwezigheid op aarde, de reden voor Zijn geboorte, Zijn leven, Zijn dood en Zijn verrijzenis was "de verloren schapen te redden." In de omgang van Zacheüs met Jezus vinden we een voorbeeld van zo iemand die gered werd.

Het leek er eerst niet op dat Zacheüs gered zou kunnen worden. Hij was niet alleen een zondaar, maar hij werkte voor het onderdrukkende Romeinse Rijk en werd er zelf rijker door ten koste van zijn eigen volk. Maar zijn ontmoeting met Jezus veranderde zijn leven volkomen. Jezus wilde graag verder kijken dan iemands uiterlijk en reputatie; Hij was bereid met iemand om te gaan die veracht en verworpen werd door de maatschappij en hem de mogelijkheid te geven, gered te worden.

Laten we allemaal ons best doen om een voorbeeld van Jezus te zijn voor de mensen die we ontmoeten, zelfs de mensen die ons benadeeld hebben of die ons iets kwaads hebben aangedaan. Hoe prachtig is het als we liefde, verdraagzaamheid en vergeving tonen aan iedereen die we ontmoeten. Laten we allemaal ons best doen om meer zoals Jezus te zijn.

1. Lukas 19:1–2
2. Bock, Luke Volume 1:1:1–9:50, 331
3. Lukas 19:3
4 Lukas 19:4
5. Lukas 19:5
6. Johannes 1:48–49
7. Lukas 19:6–7
8. Lukas 19:8
9. Lukas 19:9–10
10 . Zie Handelingen 11:13–14,

Hoe ik mijn identiteit vond

Door Ruth Davidson

Als tiener hoorde ik eens een melancholiek lied met de woorden: "Waarom ben ik geboren, waarom leef ik?" In die tijd begreep ik niet zo goed waarom iemand zich zoiets zou afvragen.

Maar na het verstrijken van de jaren begon ik me te realiseren dat iedereen op zoek is naar een antwoord, een doel om voor te leven. Ik begon te begrijpen waarom veel mensen zich afvragen: Waarom ben ik geboren? Of: Wat is het doel van mijn leven?

Sommige mensen blijven hun leven lang op zoek naar antwoorden op deze vragen zonder ooit iets te vinden. Maar als we naar onze Schepper kijken en Zijn plan voor de mensheid, dan beginnen we te zien waarom we hier zijn en wat we met ons leven moeten doen. Wanneer we verder kijken dan ons eigen straatje en de waarheid in Gods Woord beginnen te zien, kunnen we begrijpen waar het in het leven om draait.

Wanneer de schoolbel klinkt aan het einde van je leven en de engelen voor je staan, zijn de enige dingen die je mee kunt nemen de dingen die je met liefde hebt gedaan.

De Goede Herder

Door Chris Mizrany

Ik heb het voorrecht om wekelijks een zondagschoolgroepje te leiden van kinderen tussen de 9 en de 13 jaar in een nederzetting van arme mensen vlak bij Kaapstad.

Doordat ik hen regelmatig onderwijs geef voel ik de uitdaging om in de basis van mijn geloof te duiken en manieren te vinden om Bijbelse lessen op een praktische manier uit te drukken. Op een keer was ik van plan het verhaal te bespreken dat Jezus vertelde, over de herder die 99 schapen achterliet om het ene schaap dat weg was, te gaan zoeken.[1]

Ik heb het verhaal al vaak gehoord en doorverteld, maar ik wilde graag dat het een blijvende indruk zou maken op de levens van die kinderen en zocht dus naar een manier om het zo te vertellen dat de kinderen er echt iets aan zouden hebben.

Iedereen was al naar de les gekomen en nog steeds wist ik niet hoe ik het onderwerp op een vernieuwende en verfrissende manier moest brengen. En toen kreeg ik een idee.

“Als je 100 centen hebt, en je verliest er een, is dat dan veel?” vroeg ik. De meeste kinderen schudden het hoofd en keken ietwat verbaasd. “En als je 100 dollars hebt, en je verliest er een, zou je er dan naar gaan zoeken?” Meer dan de helft van de hoofden knikten bevestigend; dit soort geldproblemen overkomt hen dagelijks.

“Als je 100 miljoen dollars hebt, en je verliest een miljoen, maakt dat wat uit?” Er klonken verschrikte uitroepen door het lokaal en er werd geroepen: “Ja, natuurlijk!” en iedereen knikte heftig. Nu kwam het moment van de waarheid.

“Nou, wij allemaal, jullie en ik zijn als dat ene schaap. Er zijn MILJARDEN mensen op de wereld, maar als wij verdwalen heeft Jezus ons lief en gaat Hij naar ons op zoek. Voor Hem zijn we veel meer waard dan we ons kunnen voorstellen. Misschien hebben we het gevoel dat we maar een uit zovelen zijn, maar Jezus kijkt ons aan en ziet dat we onnoemelijk veel waard zijn.”

Het bleef even stil en toen ging ik verder. “Ik wil graag dat jullie allemaal hardop zeggen: “Ik ben God veel waard.” En nu kijk je de persoon naast je aan en zeg je tegen hem: “Jij bent God veel waard.” Met stralende gezichten verzekerden ze elkaar de eenvoudige waarheid dat we allemaal belangrijk zijn voor God.

En ik leerde weer eens dat zelfs het eenzaamste verloren schaap God onbetwistbaar veel waard is. Het gaat er niet om dat we de beste zijn, de slimste of de rechtvaardigste. Ondanks onze beste inspanningen lijken we altijd weer te falen en te verdwalen en komen we vast te zitten in de struiken. Maar dan worden we weer zachtjes terug geleid naar de schaapskooi. Wat een wonder als we ons realiseren dat we slechts kluitjes aarde zijn, maar net zo gewenst zijn als edelstenen[2] en dat er naar ons gezocht wordt totdat we gevonden zijn, omdat God ons allemaal in Zijn kudde wil.

1. Zie Lukas 15:3–7.

2. Zie Jesaja 62:3.

Muzikale bossen

Door Curtis Peter van Gorder

Soms wordt het instrument wel het meest menselijke van alle muziekinstrumenten genoemd omdat het de edele opdracht heeft onze diepste emoties tot uitdrukking te brengen. De viool zingt met zijn diepe trillende stem om onze ziel aan te raken. Tijdens het ontroerendste gedeelte van een film wordt er vaak op een viool of cello gespeeld om de emotie die tot uitdrukking wordt gebracht op het scherm te versterken. Zoals de beroemde violist Joshua Bell zei: “Als je een muziekstuk op de viool speelt, dan ben je een verteller.”
Wat maakt dit zo’n bijzonder instrument? Er zijn veel studies over gedaan in de laatste 300 jaar sinds de gulden dagen van het vervaardigen van violen door mensen zoals Stradivarius. Er zijn röntgenfoto’s gemaakt van violen, ze zijn geanalyseerd en opgemeten op honderd verschillende manieren, maar het blijft een raadsel. Sommige dingen kunnen niet gemeten worden. Hoog in de Italiaanse Alpen is een woud, het Muzikale Bos genaamd (Il Bosco Che Suona).[1] Hier worden de grootste violen geboren. De bomen die daar groeien staan blootgesteld aan een ruig klimaat.
Lorenzo Pellegrini is boswachter; oftewel bostuinman, zoals hij zichzelf liever noemt, en legt vol passie uit hoe vioolbomen moeten groeien. Hij zegt: “Langzaam! Langzaam! Langzaam! Hier, boven in de bergen groeien ze zo langzaam dat ze soms volledig ophouden met groeien. Maar dat lijkt maar zo, want ongezien verzamelen ze dan alleen maar kracht.
Er staan hier bomen die duizend jaar oud zijn. Kun je dat geloven? En ze moeten niet te veel water hebben. Het hart van de boom moet droog blijven. Daardoor krijg je het beste hout. Solide met een enorme resonantie!”

Hier moeten we aan denken als we zelf door droge periodes gaan. De Meestervioolbouwer is ons misschien aan het voorbereiden om een instrument te worden dat prachtig zal resoneren en een luisteraar tot tranen van vreugde kan bewegen. In de tijd van de Bijbel was er een droog onvruchtbaar gebied aan de weg naar Jeruzalem waar een soort treurbomen stonden (waar hars uit droop) De mensen die door dit gebied reisden moesten langs deze treurige plek, maar uiteindelijk was de moeilijke reis de moeite waard.

Wat een vreugde voor mensen wier kracht van de Heer komt, die hun zinnen hebben gezet op een pelgrimstocht naar Jeruzalem. Als zij door het tranendal komen wordt het een plaats van verfrissende bronnen. De herfstregens zullen het bekleden met zegeningen. Zij zullen steeds sterker worden en ieder van hen zal voor God verschijnen in Jeruzalem.[2]

Zo kunnen mensen die verdriet meemaken in hun leven (wie maakt dat nou nooit mee?) kracht vinden in hun geloof in God. De reis van een getrouwe Christen door moeilijke tijden kan een ontdekkingsreis zijn door “een plaats van verfrissende bronnen.”

Terug naar het Muzikale Bos. De volmaakte boom wordt geselecteerd om zijn tooneigenschappen, door specialisten zoals Marcello Mazzucchi, een gepensioneerde boswachter die zichzelf een “boomluisteraar” noemt, en die zegt: “Ik observeer ze, ik raak ze aan. Soms omhels ik ze zelfs. Kijk er goed naar, want ze vertellen je hun levensverhaal, hun trauma’s, hun vreugde, alles. Het zijn zulke nederige schepselen.” Als hij er een vindt die er perfect uitziet wijst hij ernaar: “Kijk, die groeit helemaal recht omhoog. Hij is heel cilindrisch. Er zitten geen takken aan de onderkant. Als je het mij vraagt, zit er een viool in.” Mazzucchi haalt een handboor tevoorschijn en draait hem als een kurketrekker de schors door. Hij luistert aandachtig naar het kloppende geluid dat de boor maakt als hij op een nieuwe ring terecht komt. Hij trekt een monster uit de kern en nadat hij dat lang bestudeerd heeft spreekt hij het beslissende woord: “Magnifico!” Jezus zei dat wij Hem niet gekozen hebben, maar dat Hij ons heeft gekozen.[3] Maar in tegenstelling tot de prefecte boom kiest Jezus mensen niet uit omdat ze goed of volmaakt zijn. Als we kijken naar Bijbelhelden zoals Noach en Abraham of naar de twaalf apostelen kunnen we zien dat zij, net zoals wij, vol met fouten zaten. Maar God zag de mogelijkheden in hen, iets magnifico’s waar ze zich waarschijnlijk zelf niet eens van bewust waren.

Voordat hij de boom omhakt verzekert Mazzucchi zich ervan dat er nieuwe scheuten in de buurt opgroeien voor de volgende generatie violen. Als er een volwassen boom weggehaald wordt komt er meer zon door om de jonge boompjes te laten groeien. “Zodra de boom valt kunnen de jongere bomen die in de schaduw stonden iets sneller gaan groeien,” zegt hij. En een aantal daarvan zullen zelf muziekinstrumenten worden die vele decennia, of misschien eeuwenlang bespeeld zullen worden. De boom gaat dood, maar leeft voort in zijn nieuwe vorm.

Op precies het juiste moment, als alle condities optimaal zijn, wordt de boom over de lengte in plakken gezaagd en te drogen gelegd. De droogperiode of rijpingsperiode voor een stuk vioolhout bedraagt over het algemeen tien jaar of langer, afhankelijk van de grootte en dikte van het stuk. Hout van vijftig jaar oud is nog beter.

Dus… als je weer eens de betoverende klanken van een viool hoort, denk dan aan alle pijn en moeite die eraan vooraf zijn gegaan. Zo ben jij ook een meesterwerk in wording en is datgene wat je momenteel meemaakt misschien juist de voorbereiding op dat magische moment dat het gordijn opengaat en de Meester Zijn strijkstok op je snaren legt, zodat jij je verhaal kunt zingen.

1. Kijk naar een korte documentaire over die bossen: https://www.youtube.com/watch?v=-rXrCcYANv0.
2. Psalm 84:5–7
3. Zie Johannes 15:16.

Werken met God

Door Keith Phillips

De werkvloer kan een arena van concurrentie worden. Veel te vaak moeten eerlijkheid en ijver opzijgeschoven worden voor de jacht op snelle verdiensten. Het gevaar dreigt dat je alleen nog maar aan jezelf denkt. Maar er bestaat nog een andere manier.

De gedachte dat er in de Bijbel goede raad staat voor het moderne werkleven is niet zo absurd als het misschien lijkt. Zoals Jozef 1 en Daniël 2 bewezen hebben, kunnen we opstaan voor integriteit en getrouwheid op het werk, wat een getuigenis voor anderen kan zijn.

Een sterke werkethiek nastreven

Doe je uiterste best. In plaats van zo min mogelijk te doen, span je tot het uiterste in bij je verantwoordelijkheden. “Iemand die zuinig zaait, zal ook weinig oogsten. En iemand die veel zaait, zal ook veel oogsten.” (2 Corinthiërs 9:6).

“Luie mensen verlangen van alles, maar krijgen nooit iets. Maar ijverige mensen zullen meer dan genoeg hebben.” (Spreuken 13:4)

Wees een gangmaker. Neem het initiatief.
“Kijk naar de mieren, luiwammes, kijk hoe ze leven, en leer daar iets van. Want ook al hebben ze geen aanvoerder, geen leider en geen koning, toch verzamelen ze in de zomer alvast hun eten voor de winter.” In de oogsttijd verzamelen ze voedsel.” (Spreuken 6:6-8).

Wees eerlijk. Op de lange duur loont het toch niet om de regels om te buigen. “Eerlijke mensen laten zich leiden door hun eerlijkheid. Maar met oneerlijke mensen loopt het door hun oneerlijkheid slecht af.” (Spreuken 11:3).

Blijf niet haken op negatieve dingen

Geen enkele baan is volmaakt. “Richt je gedachten op alles wat waar, eerlijk, heilig, vriendelijk, mooi en goed is.” (Filippenzen 4:8).

Wat die collega, met wie je zo slecht kunt opschieten betreft: Er staat in de Bijbel: “Wees vriendelijk en behulpzaam voor elkaar. Vergeef elkaar, net zoals God jullie in Christus heeft vergeven.” (Efeziërs 4:32).

Onenigheid? “Dwaze mensen zeggen alles wat ze denken. Maar wijze mensen houden hun gedachten voor zich.” (Spreuken 29:11).

Heb je een rusteloos, verveeld gevoel? God zal je geest verfrissen. “Dankzij Gods eindeloze goedheid zijn we niet allemaal gestorven. Elke morgen is Hij opnieuw goed voor ons! U bent zo trouw!” (Klaagliederen 3:22-23).

Voel jij je gestrest en afgemat? “Kom naar Mij als je moe bent. Kom naar Mij als je gebogen gaat onder het gewicht van je problemen! Ik zal je rust geven.” (Mattheüs 11:28).

“Maar mensen die op de Heer vertrouwen, zullen nieuwe kracht krijgen. Ze zullen opstijgen als een arend. Ze zullen lopen, maar niet moe worden. Ze zullen verder gaan, maar niet uitgeput raken.” (Jesaja 40:31).

Wees geduldig

God zegent degenen die alles op Zijn manier doen, maar dat doet Hij niet altijd direct en niet alleen met euro’s en centen. De Bijbelfiguren Jozef en Daniël kregen allebei topfuncties, maar geen van beiden werd in één klap een groot succes. Er waren jaren van getrouw, geduldig werk voor nodig voordat ze vertrouwd konden worden met grotere verantwoordelijkheden.3 “

De zegen van de Heer maakt rijk. Hij voegt er geen verdriet aan toe.” (Spreuken 10:22).

“Zo zal je geloof sterker worden en zul je een volwassen geloof krijgen. Daardoor zul je altijd het goede doen.” (Jakobus 1:4).

1. Zie Genesis hoofdstuk 39 en 41.
2. Zie Daniël 1:19–20.
3. Zie Genesis hoofdstuk 37,39–41; Daniël hoofdstuk 1–2.

Vredestichters

Door Sally Garcia

Ik word vaak ontmoedigd door de toestand in de wereld. Als ik de krant lees en naar het journaal kijk maak ik me soms enorm kwaad! Waarom is er zoveel onenigheid; waarom kunnen de mensen niet proberen om beter met elkaar om te gaan?
Maar ze zeggen weleens dat als je een beschuldigende vinger naar anderen uitsteekt, er drie vingers terugwijzen naar jezelf. Dan moet ik mezelf dus afvragen: “Heb ik zelf iets gedaan om aan de oplossing te werken, al is het maar in mijn eigen omgeving?” De hopeloze mentaliteit van: “Wat heeft het ook voor zin?” is niet alleen ontmoedigend, het is gewoon geen geweldige houding om mee door het leven te gaan.

Mijn vriendin Margaret vertelt wat er is voorgevallen in het flatgebouw waar zij woont: “In ons gebouw hebben we een groepchat voor de bewoners. We gebruiken hem voor aankondigingen, om dingen te verkopen en af en toe om onze frustraties te lozen. Een paar dagen geleden waren een stuk of tien mensen kwaad over een mening die iemand via de chat had geuit. Er waren onaardige, heftige en beledigende dingen gezegd. “Ik was er diepbedroefd over en overwoog al om de groep te

verlaten. Toen kreeg ik het gevoel dat dit de verkeerde reactie zou zijn en dat ik mijn gevoelens in de chat moest delen, ook al doe ik er zelden of nooit aan mee. Ik vroeg God om me te helpen liefdevol en netjes tegen deze mensen te spreken, die ik niet ken en van wie ik de namen niet ken, ook al heb ik misschien vaak met hen in de lift gestaan! Ik schreef dat het akelig is om elkaar op die manier te bejegenen, dat we respectvol met elkaar moeten omgaan, dat er op straat al genoeg geweld en agressie heerst. We moeten in staat zijn om na een lange dag thuis te komen en daar een toevluchtsoord van liefde te vinden. Ik schreef ook dat we, als we hoffelijk en vriendelijk met elkaar kunnen praten, een klimaat van veiligheid en bescherming kweken in ons gebouw.

Ik verwachtte eigenlijk dat er een stortvloed van onaardige, cynische opmerkingen zou komen. Maar nee, er kwam een algemene stilte en ik ontving een paar duimen omhoog. Daar was ik dankbaar voor en ik vatte de stilte op als teken van respect; het onderwerp was nu afgesloten. Ik kon voelen dat God aan het werk was, dat Hij onze harten wilde herstellen. Gisteren deelde ik in ons online groepje een inspirerend citaat en dankte iedereen dat ze zulke goede buren waren. Deze keer waren er meer duimen omhoog en een paar mensen stuurden ook wensen dat we allemaal een goede dag zouden hebben! Dat was voor het eerst!

“Ik was in het begin wat schuchter geweest maar toen was ik blij dat ik een alternatief had geboden op de agressieve kritiek. En we zien ook nu weer dat je met een beetje liefde een heleboel kunt bereiken.”

Margarets tussenkomst was eenvoudig, maar er was een hoop moed voor nodig om het juiste te zeggen om een mogelijk gecompliceerde situatie onder de bewoners van haar flatgebouw te sussen. Het doet me denken aan het vers: “Met een vriendelijk antwoord kalmeer je iemand die woedend is.
Maar met beledigende woorden maak je hem juist kwaad.”

-Spreuken 15:1

Laat er vrede zijn op aarde
De vrede die er zou moeten zijn
Met God als onze Vader
Broeders van elkaar zijn wij
Laat me wandelen met mijn broeder in volmaakte harmonie
Laat de vrede bij mij beginnen
Laat dit nu het moment zijn.
Bij iedere stap die ik zet
Laat dit mijn plechtige belofte zijn
Ieder moment te heiligen
En voor altijd ieder moment
in vrede te leven.
Laat er vrede op aarde zijn en laat die
beginnen bij mij.

-“Let There Be Peace on Earth,” schrijvers: Jill Jackson-Miller en Sy Miller, 1955

Het is heerlijk voor je als je vrede probeert te maken en te bewaren. Want dan zul je ‘kind van God’ worden genoemd. -Mattheüs 5:9

Laat je niet overwinnen door het kwaad, maar overwin het kwaad door goed te doen. -Romeinen 12:21

Wanneer je tegenover een antagonist komt te staan, verover hem met liefde. -Mahatma Gandhi (1869-1948)

Het is niet genoeg om een oorlog te winnen; het is belangrijker om de vrede te organiseren. – Aristoteles (384-322 v. Chr.)

Vind eerst vrede met jezelf, dan kun je ook vrede brengen aan anderen. – Thomas à Kempis (1380-1471)

Als je vrede wilt sluiten met je vijand, dan moet je met je vijand werken. Zodoende wordt hij je partner.
-Nelson Mandela (1918-2013)

Hoe minder hoe beter

Door Uday Paul

Ik herinner me nog als de dag van gisteren dat ik in de comfortabele woonkamer van mijn rijkeluishuis zat en een leegte en een rusteloosheid voelde die geen van die luxe spulletjes kon opvullen. Op dat vluchtige moment maakte ik kennis met de machtige waarheid dat materiële dingen geen blijvende voldoening kunnen geven of ons gelukkig kunnen maken.
Ik besefte dat onze geest nooit tevreden zal zijn voordat hij is verenigd met de grote en liefdevolle Geest die hem geschapen heeft. Zoals Augustinus tegen God zei in zijn autobiografie Belijdenissen: “U heeft ons voor uzelf gemaakt en onze harten zullen geen vrede vinden voordat ze in u rusten.”

We worden voortdurend bestookt met advertenties waarin ons gezegd wordt dat we nieuwere, betere dingen moeten kopen. Het doet er niet toe of we al tevreden zijn met de dingen die we hebben, of al meer dan genoeg hebben, of ons eenvoudigweg niet meer kunnen veroorloven. Er wordt ons gezegd dat betere dingen ons leven beter zullen maken. Maar daarbij komt ook nog dat consumentisme behalve dat ons leven er gestrest van wordt, ook weer meer van onze planeet vergt. Mahatma Gandhi heeft gezegd:

“Er is genoeg op deze aarde voor ieder persoon, maar niet genoeg voor alle begeerten.”

Thomas à Kempis (1380-1471) zei: “Het geluk van een mens bestaat niet uit een overvloed van wereldse goederen, want een bescheiden deel is voldoende voor hem.” In recentere tijden beaamde Henry David Thoreau (1817–1862) dit toen hij zei: “We verspillen ons leven aan pietluttige details. Houd het simpel!” Ikzelf heb ondervonden dat het bezitten van te veel spullen me ervan weerhoudt ten volle te genieten van wat ik heb, en dat de eenvoudige geneugten van het leven die niet veel kosten, ons het grootste geluk brengen. In het boek Jesaja zegt God: “De Heer zegt: "Laat iedereen die dorst heeft, bij Mij water komen halen. En laat iedereen die geen geld heeft, bij Mij brood komen kopen, en eten. Kom, koop bij Mij zonder geld en zonder prijs wijn en melk.”[1]

Wij zijn geschapen als eeuwige schepsels; daarom blijven we door de tijdelijke aard van het materialisme met een leeg gevoel zitten. Het grootste en kostbaarste dat we ooit kunnen bezitten is eeuwig leven door geloof in Jezus Christus, de Zoon van God. Jezus zei: “"IK BEN dat echte brood dat levend maakt. Iedereen die bij Mij komt, zal nooit meer honger hebben. En iedereen die in Mij gelooft, zal nooit meer dorst hebben.”[2]

Alleen God kan de dorst en de honger van onze geest lessen en stillen, omdat Hij ons geschapen heeft met een ruimte in ons hart die alleen Hij kan opvullen. Naarmate we onze relatie met Hem verdiepen krijgen we meer innerlijke voldoening.

Je kunt hier beginnen

Je kunt een verschil maken in de levens van anderen, maar Jezus in jou kan een nog groter verschil maken. Als je Jezus nog niet in je hart ontvangen hebt, kun je dat nu doen door een kort gebedje te bidden:
Lieve Jezus, ik geloof in U en ik vraag U om in mijn leven te komen als mijn Redder en constante metgezel. Vergeef me alstublieft de verkeerde dingen die ik gedaan heb en vul me met Uw Geest van Liefde. Help me om dichter bij U te komen door Uw Woord in de Bijbel te bestuderen. Amen

1. Jesaja 55:1–2
2. Johannes 6:35

De conclusie

Door Marie Alvero

Het boek Prediker is geweldige lectuur voor me als ik word overweldigd door belangrijke vragen zoals: waarom leven wij, wat zou God van me vragen, hoe moet ik reageren op een bepaalde situatie? De auteur van dit Boek stelt vragen die op de mijne lijken: Wat heeft een mens aan al zijn harde werken en zwoegen onder de zon? Mensen worden geboren en sterven, maar de aarde blijft altijd bestaan. Als we toch allemaal sterven, wat heeft het dan voor zin? Welke dingen zijn belangrijk en welke niet? De stijl van het boek is prachtig, maar ik proef ook een wat pessimistische bijklank, bijvoorbeeld de beroemde zin: “Alles is maar lucht en leegte, zegt Prediker.” Je kunt het ook opvatten als: “Het is allemaal maar niks! Niets heeft zin.” [1]

Maar in de laatste verzen slaat het boek een wat positievere noot aan: “Van alles wat ik hier gezegd heb, is de conclusie: Heb diep ontzag voor God en houd je aan zijn wet. Want dat is het belangrijkste voor elk mens. Want God oordeelt over alles wat we gedaan hebben, goed of slecht. Ook over de dingen die geen mens van je weet.”[2]

Daar gaat het om: “Ontzag voor God en Hem gehoorzamen.” Dat helpt me om te onthouden dat God het middelpunt van mijn leven moet zijn. Dat is heel mooi, maar weten we eigenlijk wel hoe we God moeten gehoorzamen? Je kunt naar allerlei mensen luisteren die hun visie geven op de dingen die God van ons wil, maar je krijgt daarbij het gevoel dat ze eigenlijk de tijd niet hebben genomen om Zijn Woord te bestuderen en te begrijpen wat de kern van Gods instructies is. God heeft Zijn volk een indrukwekkende reeks geboden gegeven in het Oude Testament om hen in elk aspect van hun leven te begeleiden. Maar toch sloegen ze voortdurend Zijn instructies in de wind en moesten ze de negatieve gevolgen daarvan keer op keer verduren.

In het Nieuwe Testament onderwees Jezus dat alle wetten en de profeten van slechts twee geboden afhankelijk zijn: ‘Houd van je Heer God met je hele hart, met je hele ziel en met je hele verstand.’ Dat is de eerste en belangrijkste wet. De tweede, die net zo belangrijk is, is deze: ‘Houd net zoveel van je broeders als van jezelf.’ [3] Maar dat kan wat vaag klinken en we kunnen het woord ‘liefde’ naar ons eigen goeddunken interpreteren of in ons persoonlijke wereldbeeld inpassen. Het kan soms behoorlijk ingewikkeld zijn om in iedere situatie het juiste te doen en dan heb ik liever dat God zegt: “Ja, dit kun je doen,” of “Nee, dat mag niet.” Maar dan kom ik weer terug op de kinderen van Israël, dat dit voor hen niet al te best ging.

Wat is dan het antwoord? Hoe heb je dan ontzag voor God en hoe gehoorzaam je Hem dan? Ik ben tot de conclusie gekomen dat de reden dat God ons geen serie regels heeft gegeven die we een voor een moeten afvinken deels is, dat Hij het liefst ons hele hart heeft, onze tijd en onze pogingen Hem goed te leren kennen en dat wij ons leven uitstippelen rondom de dingen die we van Hem weten door het leven en de woorden van Jezus.
Al lijkt alles zo gecompliceerd in de wereld, met alle beslissingen die we moeten nemen, en al wil ik zo graag weten hoe ik alles het beste kan sturen, het wordt allemaal eenvoudiger en duidelijker wanneer het mijn grootste wens is, God te leren kennen en liefhebben. Wanneer ik daar mijn prioriteit van maak wordt alles veel gemakkelijker.

1. Prediker 1:2
2. Prediker12:13–14
3. Mattheüs 22:36–37, 39

De conclusie

Want we hebben begrepen dat één Mens is gestorven voor alle mensen. Dat betekent dat in Hem eigenlijk iedereen dood is. Hij stierf voor iedereen, met de bedoeling dat de mensen niet meer voor zichzelf zouden leven. De bedoeling is dat ze zullen leven voor Jezus, die in hun plaats is gestorven en die door God weer levend is gemaakt. -2 Corinthiërs 5:15

God heeft ons gemaakt. En Hij heeft ook Zelf in Jezus Christus nieuwe mensen van ons gemaakt. Nu kunnen we voor Hem de goede dingen doen die Hij van tevoren al voor ons had bedacht. -Efeziërs 2:10

Al voordat Hij de wereld maakte, heeft Hij ons uitgekozen. Hij wilde dat we bij Hem zouden horen en dat we in Hem volmaakt zouden zijn. Hij houdt heel erg veel van ons. -Efeziërs 1:4

Het eeuwige Woord

Wie dorst heeft, zal Ik voor niets te drinken geven uit de bron van het water des levens. -Openbaring 21:6

Er is een groot verschil tussen het woord van God en het woord van de mens. Menselijke woorden zijn slechts een schrille verzameling van tonen die heel even weerklinken over de velden van deze aarde, waarna ze wegsterven. Dan zijn ze verdwenen en ze zullen nooit meer gehoord worden. Maar het woord van God is anders. Dat is groter dan hemel en aarde. Het is dieper dan de hel en haar pikzwarte duisternis en reikt verder dan de dood. Het is de kracht van God en blijft voor eeuwig bestaan. -Maarten Luther

Een zendeling vroeg een Chinese taalkundige om hem te helpen het Nieuwe Testament in het Chinees te vertalen. Dat deed de goede man graag, alhoewel hij niets met de Bijbel op had. Hij begon met zijn vertaling en benaderde zijn werk zoals hij iedere andere vertaling op zijn droge en intellectuele manier benaderde. Maar dat veranderde al gauw. De woorden die hij las ontroerden hem en na verloop van tijd riep hij uit: “Wat is dit een prachtig boek!” “Waarom zeg je dat?” vroeg de zendeling. “Omdat dit boek mij alles over mezelf vertelt,” antwoordde de man. “Dit boek kent mij. De schrijver van dit boek moet mij gemaakt hebben. Dat kan niet anders!”

Een boodschap van Jezus

De vuurtoren

Mijn Woord is als het lichtbaken van een vuurtoren dat de duisternis doordringt om schepen door de soms zo donkere zee van het leven te leiden en ze Mijn veilige haven binnen te brengen. Ik zette het baken aan de kust en naar de zee gericht zodat zoveel mogelijk mensen het licht zullen zien en tot Mij aangetrokken worden. Jij bent als de zeekapitein die zijn schip op een donkere nacht door de ruige wateren stuurt. Als je geen licht had kon je de kust niet zien en zou je schip tegen de rotsen worden geslagen en zou het vergaan. Maar omdat Ik van je hou zend Ik Mijn Woord uit als de enorme lichtstraal van de vuurtoren om je te helpen goed terecht te komen. Mijn licht straalt op de gevaren en wijst op de weg naar huis. Mijn Woord leidt jou. Het is als een lamp voor je voeten, een licht op je pad.1 Zoek het op om licht en begeleiding te vinden, zodat je veilig naar de haven kunt komen, hoe donker het in de nacht ook is en hoe hard het ook stormt. (Psalm 119:105)